

**חוק לעידוד המגזר העסקי (קליטת עובדים) (הוראת שעה) (תיקון מס' 3)
התשנ"ג – 1993***

1. בחוק לעידוד המגזר העסקי (קליטת עובדים) (הוראת שעה), התשנ"א – 1991¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –

(1) בהגדרת "מגזר עסקי", בפסקה (1), במקום "משתתפת בתקציבו בשנת המס" יבוא "לששתתפה בתקציבו בשנת המס והקורמת";

(2) בהגדרת "מעסיק", במקום "שהעסיק בתקופה הקורמת מעל חמישה עובדים בממוצע חורשי" יבוא "שהעסיק עובדים בכל אחד מחודשי התקופה הקורמת, ובכל התקופה – מעל חמישה עובדים בממוצע חורשי";

(3) אחרי הגדרת "מעסיק" יבוא:

"עובד נסוף" –

(א) אזרח ישראלי או תושב ישראל העובד אצל מעסיק והתקיימו בו כל אלה:

(1) הוא התקבל לעובודה כדי;

(2) הוא הועסק ממשך רביעון אחד לפחות – בכל אחד מימי העובודה שברבעון, ששותת ביום לפחות או מאה ושלושים וחמש שעות לחודש בכל אחד מחודשי הרבעון;

(3) הכנסתו מתחייבת במס לפי סעיף 2(2) לפוקדה והמעסיק ניכה מס משכרו בהתאם להוראות סעיפים 164 ו-199 לפקודתה;

(4) אם הוא עובד אצל מעסיק שתואגודה שיתופית – הוא נמנה עם סוגים העובדים שור האוצר אישם לעניין זה וקבע את בסיס החישוב של הכנסותם;

ולמעט אחד מלאה:

(1) מי שהוא קרובו של המעסיק, ובתางיד – קרובו של המנהל או של בעל שליטה בו;

(2) עובד המבצע עובודה שבוצעה קודם לכן בידי קובלן עצמאי;

(3) חבר באגודה השיתופית או מחליף חבר באגודה השיתופית בעבודתו באגודה;

(4) עובד שעבד קודם בעסק אחר של המעסיק או בחבר-בנוי-אדם שהמעסיק, ושותפות – אחד מן השותפים – הוא בעל שליטה בו או בתางיד הקשור למעסיקו; לעניין זה, "תאגיד קשר" – כמשמעותו בסעיף 96א לפקודת התברורת [נוסח חדש], התשמ"ג – 1983²;

(5) עובד שעבד קודם לכן בחבר-בנוי-אדם (להלן – המעסיק המקורי) שעסוקיו או נכסיו או כל חלק מהם, הועברו למעסיק או מוגנו בכל דרך שהיא בעסקי המעסיק (להלן – המעסיק החדש), למעט עובד שהמעסיק

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב התשנ"ג (4 באוגוסט 1993); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2170, מיום

כ"ט באדר התשנ"ג (22 במרץ 1993), עמ' 109.

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 201; התשנ"ב, עמ' 163.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 37, עמ' 761.

הקודם היה וכי לתרמיז עכשו בתוכו לפני העברת או המיזוג ובכלל שהמעסיק החדש וכי אף הוא לתרמיז עכשו אותו עובד בהתאם במספר העובדים שהוא מספיק לאחר המיזוג לעומת מספר המוצע של העובדים אצל שני המעסיקים כאחד בתקופה הקודמת; "

"בעל שליטה" ו"קרוב" – כמשמעותם בסעיף 32(9) לפוקדה.

(4) בהגדרת "רבעון", במקום הסיפה המתילה במלים "והאחרונה בהם" יבוא "וההמשך" בינם לבין חמשת ימי' בטבת התשנ"ו (31 בדצמבר 1995); "

(5) בהגדרת "תקופה קודמת", בסופה יבוא "ולגבי מעסיק שלא העסיק בכל התקופה הקודמת מעל חמישה עובדים במוצע חודשי – התקופה שתחלתה ביום ל' בסיוון התשנ"ב (1 ביולי 1992) וסיומה ביום ז' בטבת התשנ"ג (31 בדצמבר 1992), ואם לא העסיק שעבורים כאמור בתקופה זו, תקופה אחרת של ששה חודשים ורוצפים שתחלתה ביום ב' באב התשנ"ב (1 באוגוסט 1992) או באחד בכל חודש שלאחר מכן, הקודמת לרבעון שבשלו מוגשת הבקשה לתרמיז".

החלפת סעיף 2

במקום סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:

"זכות לתרמיז 2. (א) מעסיק יהיה וכי לתשולם תרמיז מאוצר המדינה עד כל עובד נספח מעל המוצע החודשי של עובדים שהעסק בתקופה הקודמת בלבד תרמיז –

(1) بعد אותו עובד נספח – לאחר תום עשרים וארבעה חודשים מהיום שבו שולם לראשונה תרמיז בעדו;

(2) بعد אותה תוספת עובדים – לאחר תום עשרים וארבעה חודשים מהיום שבו שולם לראשונה תרמיז בעדו – לאחר תום עשרים וארבעה חודשים בין אם היא התקיימה ברציפות בכל אחד מה חודשים ובין אם לאו; לעניין זה – "תוספה עובדים", לגבי כל עסק – הגידול בהפרש שבין המוצע החודשי של העובדים שהעסק בתקופה הקודמת לבין מספר העובדים שהוא מעסיק בכל חודש שעבורו מתבקש התרמיז.

(ב) בגין עובדיו של מעסיק, בתקופה הקודמת וברבעון השוטף, יימנו כל העובדים לרבות עובי קבלן שעבדו אצלו בתקופה הקודמת וברבעון השוטף".

תיקון סעיף 3

בסעיף 3 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "בשנת העסקתו הראשונה" יבוא "בשנה הראשונה שתחליתה ביום שבו שולם לראשונה תרמיז بعد אותה תוספת עובדים (להלן בסעיף קטן זה – המועד הקובלע)" ובמקום "בשנת העסקתו השנייה" יבוא "בשנה השנייה החל במועד הקובלע";

(2) בסופו יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לצורך חישוב התרמיז بعد עובד קבלן אשר למזמן אין לפחות נתחני שכיר מושרים על ידי רואה חשבון או יועץ מס, יראו את שכיר המינימום לפי חוק שכר מינימום, התשנ"ז-1987³, כפי שהיא בחודש שעבורו משולם התרמיז, כשהורשו לעבוד כאמור שהעסק במשרה מלאה, ואם הוועס במשרה חלקית – החלק היחסית מהשכר האמור".

³ ס"ח התשנ"ז, ע' 68.

האמור בסעיף 4 לחוק החקרי יוסמן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בשל קבלת תמרץ מרמה רשאי, בגין כל עונש אחר, לזכות עליו להחזר לאוצר המדינה סכום שלא יעלה על פי ארבעה מסכום התמרץ שהתקבל, שלא כדין, בתוספת הפרשי האמלה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁴, על סכום התמרץ שקיבל, מיום קבלתו ועד יום ההחזר; על גביית החור כאמור שלא שולם במועדו יחולו הוראות פקרות המסים (גבייה)⁵, כאשר היה מס כמשמעותו באותה פקרה."

"תשלוטם תמרץ 5. (א) בקשה לתמרץ תוגש על ידי המעסיק בדרך, במועדים ועל פי כללים שיקבע שר האוצר.

(ב) סכום התמרץ יועבר למעסיק בתוך 45 ימים מיום הגשת הבקשה; הועבר הסכום לאחר המועד האמור, תיווסף עליו ריבית בשיעור הנקבע מעת לעת על ידי החשב הכללי באוצר, עד להעברתו למעסיק בפועל."

תיקון סעיף 6 תיקון העיקרי, במקומות הסיפה החל במלים "עד ליום" יבוא "עד יום י"ז בטבת התשנ"ד (31 בדצמבר 1993).

7. תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של החוק העיקרי, ואולם תחילתם של סעיפים 1(3)(א)(2) החל ב"מאה ותששים וחמש", 1(5) ו-5 תהייה ביום ח' בטבת התשנ"ג (1 בינואר 1993), של סעיף 3(2) ביום לי' בסיוון התשנ"ב (1 ביולי 1992) ושל סעיף 4 – ביום פרסוםו של חוק זה.

אבraham (ביביגה) שוחט שר האוצר	יצחק רבין ראש הממשלה	עוזר וייצמן נשיא המדינה
שבח ווייס יושב ראש הכנסת		

⁴ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

⁵ חוקי איי', כרך ב' עמ' (ע) 1374; ס"ת התש"ז, עמ' 127.